

Dosarul nr. 2ra-1617/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. N. Patrașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Doina-Ioana Străisteanu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Doina-Ioana
Străisteanu împotriva lui Tudor Pașcaneanu cu privire la constatarea discriminării
prin asociere, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 mai 2018, Doina-Ioana Străisteanu, reprezentată de avocatul Alina Calugher, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Pașcaneanu, solicitând constatarea discriminării sale de către pârât prin asociere cu persoanele LGBT și hărțuire, în temeiul art. 2 din Legea nr.121/2012, obligarea pârâtului de a-i repara prejudiciul moral suferit în mărime de 100000 de lei, în temeiul art. 18 alin.(1), lit.a),d) din Legea nr.121/2012 și compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 15 mai 2017, în jurul orei 15:00, pârâtul, fără permisiune, a intrat în oficiul său, unde la acel moment se afla stagiara sa și a întrebat dacă ea este prezentă și i s-a comunicat că nu este la serviciu. Ulterior a urmat afirmația „să-i spui Doinei, că eu am două fete și dacă vreo lesbiană se apropie de ele, am să iau o grenadă și am să i-o bag drept în ...”. Aceeași afirmație pârâtul i-a spus-o personal mai târziu, când a întâlnit-o în ograda comună. Când pârâtul a amenințat-o cu răfuială fizică, îndreptând spre ea o bară de fier, în timp ce o înjura, a înțeles că comportamentul pârâtului este generat de faptul că printre clienții ei sunt persoane homosexuale, iar acțiunile lui sunt alimentate anume de faptul că prestează asistență juridică A.O. „GENDERDOC-M”, asociația comunității LGBT (Lesbiene, Gay, Bisexuali, Transgender).

Totodată, reclamanta a menționat că, pentru a putea proba atacurile la persoana sa, a efectuat filmări cu telefonul (video fiind anexat), în continuare, au urmat un șir de injurii în adresa sa legate de faptul că ea prestează servicii juridice persoanelor LGBT.

Reclamanta a declarat că, în aceeași zi, pârâtul a mers la fiecare din vecinii lor, i-a instigat la ură împotriva sa, spunându-le că apără lesbienele și pedofiliile. Văzând ce se întâmplă, fiind conștientă de faptul că agresiunea pârâtului ar putea escalada și că poartă răspundere pentru integritatea stagiarei sale, dar și a clienților

care vin la oficiul său, a fost nevoită să cheme echipajul 902. Tot din aceste motive, nu s-a putut prezenta și a ratat o ședință de judecată la Curtea de Apel Chișinău, în care trebuia să apere drepturile inculpatului într-o cauză penală. La sosirea echipajului de poliție, pârâtul a negat că ar fi numit-o cu cuvinte necenzurate și că ar fi amenințat-o. Pârâtul a comunicat polițiștilor că i-ar fi furat ștroc (material de construcție), făcând-o astfel hoată în public. Pârâtul nu a depus niciodată plângere pe faptul furtului. Nu-și poate explica așa schimbare bruscă de comportament din partea pârâtului, decât prin faptul că acesta a asociat-o cu clienții săi, persoane din comunitatea LGBT.

În următoarea dimineață, la data de 16 mai 2017, pârâtul i-a turnat apă peste ușa oficiului, a numit-o lesbiană și i-a cântat psalmi bisericești : „ în numele Tatălui și a Sfântului Duh, amin iart-o Doamne pe roaba ta lesbiană”... „Doamne iartă-mă, roaba ta lesbiană”, „...Eu am să va dau vouă lesbiene”, „Doamne ferește să se anine cineva de copchii mei (cuvânt necenzurat).....”, „Ea cu lesbiene are...”

Reclamanta a precizat că, ulterior, în aceeași zi, când s-a întors, în jurul orei 16:00 la biroul său, a văzut toată ograda și o parte din peretele oficiului său murdar de ulei, care evident a fost vărsat de către pârât. Conflictul a continuat și în zilele următoare. La data de 18 mai 2017, în jurul orei 12:00, fiind lângă ușa biroului, a auzit de la pârât mai multe înjurături, printre care : „...șefa lesbienilor e hoată”, „...netrebno să te duci la biserică, lesbiana dracului”, „...lesbiano ce esti”.

Reclamanta a susținut că, este regretabil faptul că asemenea comportament homofob, instigator la ură față de persoanele din comunitatea LGBT este manifestat de către pârât care ar trebui să protejeze drepturile omului, inclusiv al minorităților sexuale, el fiind doctor în drept, conferențiar universitar și la acel moment avocat de profesie, a demonstrat că statutul său nu l-a lipsit de prejudecăți și intoleranțe față de persoane cu orientare sexuală homosexuală și față de altele care protejează drepturile acestor minorități, crezând că este accesibil să le discrimineze.

De asemenea, a indicat că, pe marginea comportamentului și acțiunilor ilegale ale pârâtului, Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților s-a pronunțat prin decizia din 21 iulie 2018, care a decis că în acțiunile și comportamentul avocatului Tudor Pașcaneanu, deținător al licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr.2083 din 03 ianuarie 2011, există abateri disciplinare grave și ținând cont de gravitatea abaterilor, circumstanțele în cauză, activitatea și comportamentul avocatului, i-a fost aplicată avocatului Tudor Pașcaneanu sancțiunea disciplinară sub forma de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Reclamanta a precizat că, în sensul art. 1 din Legea nr.121/2012, lista criteriilor protejate nu este exhaustivă, ea poate fi completată și cu alte criterii stabilite fie de legislația națională sau confirmate prin jurisprudența internațională. Sintagma „orice alt criteriu similar” și „ orice altă împrejurare” oferă posibilitatea să pretindă în speța dată că orientarea sexuală este un criteriu protejat, or, discriminarea este diferențierea pe criterii inalterabile și/sau identitare. Comun pentru toate aceste criterii este caracterul inalterabil sau identitar al trăsăturilor umane enunțate. Genul, culoarea pielii, vârsta, orientarea sexuală sunt exemple clasice de trăsături inalterabile care nu pot fi schimbate prin voința purtătorului acestor trăsături. La oameni aceste trăsături sunt înnăscute și nimeni nu le poate alege. Așadar este

anormal să se încalce un drept, din motiv că persoana este identificată cu un anumit criteriu pe care persoana nu îl poate controla.

Orientarea sexuală poate fi înțeleasă ca referindu-se la „capacitatea fiecărei persoane de a simți o emoție profundă, afecțiune și atracție sexuală de a avea relații intime cu persoanele de sex diferit, de același sex sau de ambele sexe.” Discriminarea pe bază de orientare sexuală, în percepția publică, se concentrează asupra protecției drepturilor omului pentru persoanele care au o orientare homosexuală sau bisexuală care pot fi considerate drept „homosexuale” (gay), „bisexuale” sau „lesbiene”, însă din punct de vedere juridic ea trebuie înțeleasă în sens mai larg, ca să cuprindă și persoanele „heterosexuale” și „transgender”.

Reclamanta a afirmat că, stigmatul asupra homosexualității există și în țară, iar circumstanțele descrise din prezenta cerere de chemare în judecată arată atitudinea discriminatorie a pârâtului față de persoanele LGBT și prin asocierea cu acestea și față de ea, care a identificat-o cu clienții săi, drepturile cărora le protejează. Homofobia și ura pârâtului față de acest grup minoritar LGBT l-a făcut să-și reverse toată nemulțumirea și deprecierea în raport cu ea, fiind asociată cu persoane lesbiene, fapt ce rezultă din expresiile josnice și murdare cu referire la această calitate pe care o pretinde ca fiindu-i caracteristică. Pârâtul asociind-o cu minoritățile sexuale, a manifestat față de ea un comportament nedorit, umilitor, degradant, care a avut drept scop și efect crearea unui mediu intimidant și ostil, lezându-i demnitatea umană.

Cazul din speță este un caz clar de discriminare prin asociere, atunci când victima discriminării nu este însăși persoana cu caracteristica protejată. Ea nu este de orientare homosexuală, nefiind lesbiană, însă, datorită faptului că exercitându-și munca, apără drepturile și libertățile clienților săi care fac parte din grupul LGBT, inclusiv lesbiene, a fost percepută și identificată de către pârât ca fiind lesbiană, iar în baza acestui criteriu a hărțuit-o, creându-i un mediu ostil, intimidant și degradant. Referitor la hărțuire, care este o formă de discriminare atunci când se înregistrează un comportament indezirabil legat de unul din motivele protejate având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane și/sau crearea unui mediu de intimidare, ostil, degradant, umilitor sau ofensator. Elementele descrise în definiția hărțuirii se regăsesc în trăirile negative ale sale, grație acțiunilor ilegale ale pârâtului. A fost asimilată, asociată cu persoana homosexuală-lesbiană.

Reclamanta a indicat că, înregistrările video sunt dovada comportamentului adoptat de către pârât, din care se vede că pârâtul pentru a o intimida și pentru a o umili, a-i crea un mediu ostil, a recurs la mai multe acțiuni: cântece bisericesti care le cânta în adresa sa, în care o numea lesbiană și se adresa lui Dumnezeu cu cântarea: „iart-o Doamne pe roaba ta lesbiană”; stropirea biroului cu apă de dimineață, la fel, ca preotul ce stropește cu agheasmă și apoi, stropirea biroului și a ogrăzii cu ulei, ce ar prezenta mirul folosit de preoți; folosirea în adresa sa a cuvintelor injurioase și a expresiilor jignitoare : „Eu am să vă dau vouă lesbiene....”, etc.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Doina-Ioana Străisteanu și s-a constatat discriminarea Doinei-Ioanei Străisteanu de către Tudor Pașcaneanu prin asociere cu persoanele LGBT și hărțuire; s-a obligat Tudor Pașcaneanu la repararea prejudiciului moral cauzat Doinei-Ioanei Străisteanu în mărime de 3000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de

cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei; în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Tudor Pașcaneanu și s-a casat hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Doina-Ioana Străisteanu împotriva lui Tudor Pașcaneanu cu privire la constatarea discriminării prin asociere și repararea prejudiciului moral.

În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a concluzionat că, în speța dată a avut loc discriminarea reclamantei de către pârât, prin asocierea acesteia cu persoanele LGBT și hărțuire. Or, imprimarea video anexată la dosar, denotă un conflict verbal dintre părți, asupra cărora s-a expus în alte procese instanțele de judecată. Astfel, prin hotărâri judecătorești irevocabile, a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui T. Pașcaneanu pentru injuriile aduse în adresa reclamantei și alt proces-verbal cu privire la contravenție privind învinuirea lui T. Pașcaneanu că acesta ar fi distrus bunurile D. I. Străisteanu (pe motiv că nu există fapta contravenției). În același timp, la cererea lui T. Pașcaneanu, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, acționând conform atribuțiilor care-i revin, a constatat că reclamanta D. I. Străisteanu nu a avut permisiunea domnului T. Pașcaneanu de a-l filma și utiliza (publica) informații care conțin date cu caracter personal ale acestuia și prin decizia nr.61 din 03.03.18, a obligat-o pe doamna respectivă să șteargă filmulețele date din internet și să informeze CNPDCP despre executarea deciziei, în termen de 10 zile.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, faptele lui T. Pașcaneanu descrise în cererea de chemare în judecată și probate prin imprimarea video, care atestă conflictul (verbal) dintre D. I. Străisteanu și T. Pașcaneanu, nu întrunesc niciuna din formele grave ale discriminării, prevăzute la art.4 al Legii cu privire la asigurarea egalității.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat că, Tudor Pașcaneanu nu a discriminat-o nici într-un fel pe Doina-Ioana Străisteanu, nu a promovat sau practicat discriminarea față de aceasta prin intermediul autorităților publice, nu a susținut și nu a chemat la discriminarea acesteia prin intermediul mijloacelor de informare în masă, nu a amplasat mesaje și simboluri discriminatorii în locurile publice cu referire la Doina-Ioana Străisteanu, nu a discriminat-o pe aceasta după două sau mai multe criterii, nu a discriminat-o pe principii de segregare rasială.

La fel, Tudor Pașcaneanu, în cadrul conflictului verbal cu pârâta, nu a admis acțiuni de discriminare a acesteia în domeniul muncii, serviciilor publice și învățământului.

Ba din potrivă, însuși Doina-Ioana Străisteanu a publicat filmulețul cu conflictul verbal dintre ea și Tudor Pașcaneanu.

Prin urmare, cele invocate de Doina Ioana Străisteanu în cererea de chemare în judecată, precum că în luna mai 2017, Tudor Pașcaneanu ar fi admis în privința ei hărțuire și discriminare prin asociere, nu și-au găsit confirmare și sunt lipsite de suport probatoriu.

La 15 septembrie 2021, prin intermediul poștei (Vol.III, f.d.13), Doina-Ioana Străisteanu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de

Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel, prin decizia din 22 iunie 2021, a soluționat greșit litigiul, anulând hotărârea (soluția) instanței de fond prin admiterea apelului depus de intimat, fără să ofere un răspuns argumentelor invocate în referință, bazându-se în principal pe unele interpretări greșite ale Legii nr. 121/2012 privind asigurarea egalității: -neagă discriminarea sa în calitate de avocat a membrilor comunității LGBT din Republica Moldova, din motiv că: între ei a fost doar un conflict verbal; intimatul nu a fost sancționat pentru injuriile adresate și pentru distrugerea bunurilor ce îi aparțin; l-a provocat la injurii și comportament inadecvat prin faptul că i-a filmat comportamentul; -,imprimarea video anexată la dosar denotă un conflict verbal între părți, asupra cărora s-a expus în alte procese instanțele de judecată; -faptele intimatului probate prin imprimarea video nu întrunesc niciuna din formele grave ale discriminării prevăzute de art. 4 al Legii cu privire la asigurarea egalității; -faptele invocate privind discriminarea prin asociere a sa cu clienții săi din comunitatea LGBT și hărțuirea sa din acelaș motiv, comise de către intimat, ar fi lipsite de suport probatoriu ... „lipsa probelor veridice”;-decizia contestată este contrară jurisprudenței Curții Europene de la Strasbourg în cazurile de discriminare a persoanelor pe criteriu de orientare sexuală.

Totodată, a menționat că, decizia instanței de apel include extrase din legislația națională și nu răspunde motivat argumentelor părților din proces, este un act judecătoresc vădit neîntemeiat și vădit ilegal în coraport cu cerințele din cererea de chemare în judecată, cu circumstanțele expuse pe caz și probatoriul administrat în dezbaterile judecătorești, atât la examinarea cauzei în fond, cât și în instanța de apel. Instanța de apel a ignorat două hotărâri judecătorești irevocabile care constată că intimatul a avut un comportament vulgar și agresiv motivat anume pe faptul că în calitate de avocat apară drepturile persoanelor LGBT din Republica Moldova.

Recurenta a susținut că, așteptarea sa a vizat accesul său la un proces echitabil și la o decizia judecătorească motivată și legală. Faptul că este unicul avocat din țară care are clienți din comunitatea LGBT, e un fapt notoriu, public, probat printr-o simplă căutare în Google. Pentru activitatea sa de avocată a persoanelor LGBT din Republica Moldova, începută în anul 2010, a fost de nenumărate ori agresată verbal, amenințată, automobilul i-a fost deteriorat de câteva ori, ultima dată în luna mai, anul 2019, i-a fost incendiat automobilul. Activitatea sa de avocată și apărătoare a drepturilor omului, în viziunea completului Curții de Apel Chișinău, constituie provocare la acțiuni de agresiune împotriva sa.

Recurenta a opinat că, instanța a ignorat complet argumentele privind existența elementelor de discriminare prin asociere și hărțuire, ceea ce, în opinia sa, denotă faptul că ea și activitatea sa de avocată nu le este pe plac. Completul instanței de apel a procedat la emiterea unui act judecătoresc nemotivat și ilegal absolut conștient de faptul că va fi susținut de sistem pentru că în Republica Moldova comunitatea LGBT și toți cei asociați cu ei sânt urâți, dezaprobați și supuși discriminării. În caz contrar, instanța de apel nu ar fi declarat că injuriile intimatului la adresa sa constituie doar conflict verbal.

De asemenea, a declarat că, constatările irevocabile din hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și din decizia din 26 noiembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nu pot fi ignorate. Ele

sunt răspuns la tentativa intimatului de a se victimiza, pretinzând că are dreptul absolut la viața privată când comite amenințări letale, pronunță injurii și dă dovadă de homofobie la adresa unei avocate în timp ce el însuși a fost avocat. Într-adevăr decizia Centrului pentru protecția datelor cu caracter personal de constare că i-ar fi încălcat dreptul la viața privată a intimatului pentru că a filmat comportamentul său inadecvat și amenințător, plasând video pe Facebook, a fost menținută de judecătorii naționali. Acest fapt a servit motiv pentru ea de a depune plângere la Curtea Europeană de Drepturile Omului împotriva Guvernului R, Moldova (plângerea nr. 9989/20 Străisteanu v the Republic of Moldova, din 05 februarie 2020), pentru că atât Centru, cât și instanțele de judecată au eșuat să balanseze dreptul său la protecția integrității fizice și psihice, libertatea sa de exprimare și informarea opiniei publice despre un subiect de interes public, mai ales atunci când era supusă acestui atac homofob de intimat, în favoarea unui drept relativ și derivat din dreptul la viața privată, cel de protecție a datelor cu caracter personal al intimatului, care era avocat și el când a lansat aceste atacuri împotriva sa.

La fel, a precizat că, constatările la care face referire au rezultat din analiza învinuirii contravenționale ce i-a fost formulată de către Centru pentru protecția datelor cu caracter personal și de către intimat, care potrivit articolului 6 din Convenție Europeană și jurisprudența Curții de la Strasbourg, pentru Republica Moldova, echivalează cu o învinuire penală. Deci, aceleași înregistrări video din acest dosar, au fost puse la baza învinuirii sale contravenționale și după analiza întregului probatoriu, completul Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a dezvinovățit-o că ar fi acționat ilegal față de intimat în situația în care ultimul a atacat-o regulat în perioada 15-18 mai 2017, săptămâna Pride-ului LGBT în Moldova. O instanță echidistantă nu putea ignora aceste acte judecătorești și aceste constatări ale Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, fără să ofere o argumentare cel puțin. Odată ce ambele hotărâri judecătorești irevocabile constată acțiuni sistematice de homofobie, amenințări letale și adresarea cu cuvinte injurioase ale intimatului față de ea și în temeiul unui criteriu interzis de discriminare, orientarea sexuală a clienților săi, care depășește cadrul „unui conflict dintre doi privați”, elementele componente ale discriminării sale prin asociere cu clienții săi a fost probată.

Lectura deciziei din 22 iunie 2021 ilustrează că ea este contrară jurisprudenței Curții europene de la Strasbourg în cazurile de discriminare a persoanelor pe criteriu de orientare sexuală. În context, s-a referit la cauzele: Beizaras și Levikas v.Lithuania (plângerea no. 41288/15, hotărârea CEDO din 14 ianuarie 2020; Asociația ACCEPT și alții v. România, plângerea no. 19237/16, hotărârea Curții din 1 iunie 2021. În opinia recurentei, situația sa este apropiată în fapte cu cauza Asociației ACCEPT v. România. La fel, a considerat aplicabile cauzei sale și hotărârile Curții de la Strasbourg, în cauza Vejdeland și alții v. Suedia, plângerea no. 1813/07, hotărârea din 9 februarie 2012, cauza Bayev și alții v. Rusia, plângerile no. 67667/09, 44092/12 și 56717/12, hotărârea din 20 iunie 2017. Astfel, a solicitat aplicarea directă a jurisprudenței Curții Europene la cazul dat, prin prisma art. 4 din Constituția Republicii Moldova și corectarea erorilor comise de instanța de apel prin admiterea acestei cereri de recurs.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 28 septembrie 2021 (Vol.III, f.d.14) și a fost recepționată la 01 octombrie 2021, conform avizului de recepție (Vol.III, f.d.16).

La data de 28 octombrie 2021, Tudor Pașcaneanu a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 septembrie 2021, prin intermediul poștei (Vol.III, f.d.13).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel către participanții la proces la 09 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.250). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Doina-Ioana Străisteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Doina-Ioana Străisteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Doina-Ioana Străisteanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Doina-Ioana Străisteanu împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat